

Нѣкогь, задушенъ стъ кюмюръ, былъ счеташъ за умралъ, въ преминуване-то на 12 часа; но послѣ този безвърнатъ живота отъ Доктора Гаржанта.

Въ отчети-те (хесапи-те) на Лондонско-то Человѣко-люково Общество са намира, по между другите и следующи-те слѣди:

Человѣкътъ, чисто са задушилъ стъ кюмюра, счи-
тали го за умралъ, и искали да го зароватъ. Лице-то
му било синю и малко по надвто, очи-те му до по-
лекина-та створени, съ лжрене и по искачили стъ тра-
пчета-та си; уста-та му били затворени; зъби-те му
стиснати, шѣа-та и корема отечени, тѣпане-то на жи-
ла-та и джхнене-то му запрели. На тези човѣкъ
безвърнали живота само съ едно склонене съ стъбдана
веда.

Въ единъ мнимозамръзналъ човѣкъ са показвали
сички-те признания на истинна-та смърть: старни-те му
били агки, сичко-то му лице набръжкано, кожа-та му
навсакадѣ била стъбдена, бледна, совершенно агка, и
покъче-то приличала на мермеръ, а не на човѣческо
тѣло; потъхали-те му очи били отворени и скокали;
крайно-то покръвамще на очи-те загъвали лжкавина-та
си, тѣпане-то на сърце-то совершенно изгъвано и на
долна-та му устна (джхна) имало много пана, скачв
безъ да са гледа на сички-те тези признания на истин-
на-та смърть, тойзи човѣкъ подиръ малко време пакъ
оживялъ.

Това също-то са слъчило съ 8 годишно-то момче,
което бѣше удушено съ возглавниците, споредъ какво-
то са виждали въ него немало надежда за сживяване:
лице-то му било синю и надвто, очи-те му били за-